Nr. 30. Czwartek 6. Lutego 1873. Rok 63.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Przewodnik naukowy i literacki" wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki" bez „Gazety" całorocznie 4 zł w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak zą pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Część urzędowa.

Najjaśniesza Cesarzowa Karolina Augusta spędziła wczorajszy dzień i dzisiejszą noc po większej części spokojnie a mierny stopień febry nie podniósł się wcale.

Wiedeń, 4. lutego 1873.

Radca dworu.
Dr. Güntner.

Radca rządowy.
Dr. Aberle.
lekarz przyboczny.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 6. lutego.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższem postanowieniem z 20. stycznia bieżąc. roku zatwierdzić uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków na r. 1873, mianowicie: na fundusze indemnizacyjne w Galicyi wschodniej i zachodniej tudzież w Wielkiem księstwie Krakowskiem po 51 ct., zaś na fundusz krajowy po 30 ct. od jednego złr. podatków bezpośrednich

Wiedeń „Wiener Abendp" pisze: Kilka dzienników wiedeńskich podało za galicyjskiem dziennikiem „Kraj" tekst instrukcyi, która wrzekomo wydaną być miała przez pana ministra sprawiedliwości do nadprokuratoryi państwa we Lwowie i Krakowie i wskazywała im stanowisko, jakie zająć należy w obec agitacyi galicyjskiego dziennikarstwa pzzeciw reformie wyborczej. Możemy w sposób kategoryczny oświadczyć, że tej instrukcyi nie wydał pan minister sprawiedliwości i że cała ta wiadomość opiera się na zmyśleniu.

— Na posiedzeniu komisyi skarbowej z 3 b. m. toczyła się dalej dyskusya nad przedłożeniem rządowem o uregulowaniu płac urzędników.

W §. 5. rząd postawił wniosek ażeby urzędnicy jedenastej klasy według nowego podziału pobierali 500, 600 i 700 złr

Deputowani dr. Demel i dr. Herbst bronili wniosku dr. Weigla, który ustanawia w tej klasie 600, 700 i 800 zł. Ostatni mowca wykazywał, że obliczenia rządu w tej mierze nie są trafne. Oficyałowie sądów należą obecnie do jedenastej klasy dyet a pobierają płacę w kwocie 600 i 700 zł. Ci urzędnicy nie odniosą korzyści z regulacyi płac. W Wiedniu pobierali urzędnicy tej kategoryi 175 zł jako dodatek z powodu drożyzny i 126 zł. na pomieszkanie. Według przedłożenia rządowego zamiast tych dodatków pobierać będą tylko 300 złr. jako dodatek aktywalny Oficyałowie w Tryeście ponoszą nawet stratę wynoszącą 91 złr. W innych sądach oficyałowie zyskają bardzo mało, bo tylko 5—10 zł. Oficyałowie z płacą 600 zł. zyskają na regulacyi tylko w takim razie, jeżeli w tym charakterze służą przynajmniej 10 lat. Także i kanceliści w dwunastej klasie nic nie zyskają. Ci, którzy obecnie pobierają 600 zł. nie dostaną większej płacy a ci, którzy pobierają 500 zł. posuną się dopiero po 5 latach na wyższą płacę t. j. 600 zł. Obecnie pobierają kanceliści jako dodatek z powodu drożyzny 100 i 120 zł. a dodatek aktywalny wynosi bez wyjątku 100 zł. Mowca podnosi dalej, że ta klasa urzędników znajduje się właśnie w najfatalniejszem położeniu a mimo to nie brała udziału w zganionej agitacyi. Do tej klasy nie należą sami młodzi ludzie, bo niektórzy musieli nawet kilkanaście lat być dyurnistami, zanim posunęli się do stanowisk, które obecnie zajmują. Z tych powodów płace w jedenastej klasie wynosić muszą 600, 700 i 800 zł.

Dr. Brestel zwracał uwagę na tę okoliczność, że najpierw należy oznaczyć wysokość sumy przeznaczonej na polepszenie płac urzędników, a dopiero potem przystąpić można do ustanowienia miary w składzie tej sumy. Przy ustanowieniu dodatku z powodu drożyzny po stępowano sumaryeznie i z tego powodu nie uniknięto takich niestosowności, co jednakże obecnie nastąpić musi. Nie potrzeba zatem zwracać szczególniejszej uwagi na dodatki z powodu drożyzny. Ponieważ największe trudności powstały wskutek zniesienia 12 klasy dyet, przeto mowca radził przyjąć w projekcie 12 klasy.

Dr. Weigel broniąc swojego wniosku ostrzegał, ażeby dla nieznacznej różnicy nie zatrzymano się w połowie drogi bo w takim razie państwo wydałoby znaczne sumy nie osiągnąwszy wytkniętego celu.

Deputowani Wolfrum, dr. Klier i dr. Demel popierali zdanie poprzedniego mowcy.

Reprezentant rządu szef sekcyi Moser wykazał cyframi, że dla polepszenia płac urzędników 12. i 11. klasy dyet potrzeba według wniosków przedłożenia rządowego 5200000 zł. a więc więcej o 200000 zł. nad sumę dodatków z powodu drożyzny. Do tych klas należą urzędnicy, którzy otrzymują pierwszą posadę. W służbie manipulacyjnej są to ludzie nadzwyczaj młodzi. Zresztą dla tych klas zrobiono w ostatnich latach niejedną bardzo korzystną reformę. Dwunasta klasa dyet została w nowym podziale uchyloną dlatego, że do niej należą po większej części urzędnicy sądowi, którym byt materyalnie koniecznie polepszyć należało. Być może, że niejeden urzędnik znajduje się w zanadto nizkiej klasie i właśnie dla usunięcia tych niestosowności rząd domagał się prawa ustanowienia klas.

Sprawozdawca Czedik bronił wniosków podkomitetu.

Jego Excell. minister skarbu baron de Pretis oświadczył, iż nie ustępuje z zajętego przez siebie stanowiska. Regulacya płac urzędników jest kwestyą ekonomiczną, minimum płacy będzie miarą dla wszystkich zakładów, które potrzebują sił roboczych. Najbogatsze zakłady kredytowe Wiednia mogą obecnie wyznaczyć wstępującym urzędnikom najwięcej 600 zł. jako płacę i 120 zł. jako dodatek na pomieszkanie.

Dep. Dumba przyłączył się do wniosku dr. Weigla Dr. Brestel sformułował swój wniosek w ten sposób, że dla 11. klasy ustanowione zostaną płace wynoszące 500, 600, 700 i 800 złr.

Do tego wniosku przyłączył się reprezentant rządu, ale przy głosowaniu utrzymał się wniosek dra Weigla.

Przy oznaczeniu płac 10. klasy odrzucono wniosek dra Weigla (900, 1000 i 1100 złr.), a przyjęto natomiast wniosek podkomitetu (800, 900 i 1000 złr.)

Przy dziewiątej klasie oświadczył p. minister skarbu, iż podwyższenie płac urzędników 11. klasy nie pozwala rządowi zgodzić się na podwyższenie płac w dziewiątej klasie, według wniosku podkomitetu (1100, 1200 i 1400 złr., wniosek dra Weigla: 1200, 1300 i 1400 złr.). Na wniosek dep. Dumby, przyjęła komisya w tej klasie cyfry podane w przedłożeniu rządowem. Taka sama uchwała zapadła co do płac dla ósmej klasy.

W siódmej klasie uchwalono płace według cyfr przyjętych przez podkomitet (2000, 2200, 2400 złr.).

W szóstej klasie uchwalono po dłuższej dyskusyi, w której brali udział deputowani dr. Herbst, dr. Tomaszczuk, dr. Brestel, dr. Weigel, Czedik i p. minister skarbu, — trzy stopnie płac: 2800, 3200 i 3600 złr.

W 5. klasie przyjęto na wniosek dra Tomaszczuk cyfry podane w przedłożeniu rządowem.

Płace w czterech najwyższych klasach uchwalono bez dyskusyi.

§. 5. ustawy przyjęto zgodnie z brzmieniem przedłożenia rządowego.

W wieczornem posiedzeniu komisyi toczyła się dyskusya nad §. 6. Zabierali głos deputowani: dr. Kuranda, Gomperz, dr. Mayrhofer, dr. Demel, dr. Herbst, dr. Tomaszczuk, Wolfrum, dr. Brestel, Czedik i dr Gross. Podkomitet opuścił w swoim wniosku wyraz: „w sposób zadawalniający", a przy głosowaniu przyjęto wniosek ten i zasadę, że po uniesieniu na wyższą płacę nie ma być zawisłem od liczby lat spędzonych w ogóle w służbie rządowej.

Zdając sprawę o dodatkach funkcyjnych, deputowany Czedik wskazał, że podkomitet podniósł także dodatki funkcyjne prezydentów najwyższego trybunału sądowego i najwyższej izby rachunkowej na 10.000 złr.

J. Eks. p. minister sprawiedliwości przemawiał za podwyższeniem dodatków funkcyjnych prezydentów wyższych sądów krajowych w Pradze i we Lwowie na 3000 złr. Do tego wniosku przyłączył się dr. Weigel.

Dodatki funkcyjne uchwalone zostały jednogłośnie według wniosków podkomitetu i z uwzględnieniem wniosku J. Eks. ministra skarbu.

Przyjęto następnie na życzenie rządu wniosek, że także i generalny dyrektor fabryk tytoniu pobierać ma dodatek funkcyjny w kwocie 1000 złr.

Dalsze uchwały zapadły także zgodnie z wnioskami podkomitetu. Nadto przyjęto wniosek dra Herbsta, upoważniający rząd do przeniesienia w razie potrzeby niektórych miejscowości z 4. do 3., albo z 3. do 2. klasy.

Dla objaśnienia tych uchwał podajemy tabelę dodatków aktywalnych ułożoną przez podkomitet:

Klasa urzędników	I. Wiedeń 100%	II. Berno, Graz, Kraków, Lwów, Praga, Tryest, miejscowości w policyjnym okręgu Wiednia, tudzież miejscowości, których ludność przewyższa 50.000 mieszkańców 60%	III. Baden, Francensbad, Karlsbad, Marienbad, Cieplice w Czechach i wszystkie miejscowości których ludność wynosi mniej niż 50.000 a więcej niż 10.000 mieszkańców 50%	IV. Miejscowości, których ludność nie przewyższa 10.000 mieszkańców 40%
V.	1000	600	500	400
VI.	800	480	400	320
VII	700	420	350	280
VIII.	600	360	300	240
IX.	500	300	250	200
X	400	240	200	160
XI.	300	180	150	120

Berlin Na sobotniem posiedzeniu Izby deputowanych ukończyło się drugie czytanie projektu zmiany artykułów 15 i 18 konstytucyi. Po dość długiem przemówieniu ministra Falka, starającego się przedewszystkiem w jak najdobitniejszy sposób udowodnić potrzebę zmiany konstytucyi, wniesiono zamknięcie dyskusyi co też niebawem nastąpiło. Projekt komisyi poddany pod głosowanie przeszedł 255 głosami przeciw 114.

Rezultat ten głosowania nad zmianą konstytucyi wita prasa liberalna niemiecka z wielką radością, a „National - Ztg." pisze na samym wstępie, że należy sobie powinszować, iż rzeczy taki wzięły obrót, ostatnie głosowanie w Izbie utorowało bowiem drogę kościelno - politycznym ustawom. Komisya pracuje dalej nad poprawkami i zmianami paragrafów projektów a zwłaszcza nad ustawą o wychowaniu duchownych i obsadzaniu duchownych w urzędach.

Londyn Czytamy w korespondencyi londyńskiej do „Köln. Ztg." z d. 3 b. m. „Zmowa robotników fabrycznych w południowem brabstwie Wales trwa ciągle i nie ma widoków, ażeby ta jedna z największych zmów, jakie kiedykolwiek dotąd były, prędko ustała. Pryncypałowie bowiem utrzymują, iż długi czas uwzględniali życzenia robotników, podwyższali dzienną płacę i przystawali na zmniejszenie liczby godzin pracy. W obu tych kierunkach dalej iść już nie mogą, jeżeli nie chcą narazić całego przedsiębiorstwa na zupełny upadek. Z drugiej strony utrzymują robotnicy, iż jeszcze pół roku będą mogli się obejść bez zarobku i że tym sposobem zmuszą pryncypałów do przystania na podane im już przed miesiącem warunki. Przyszłość dopiero okaże, która strona dotrwa w przedsięwzięciu, zwłaszcza wobec faktu, że świątkujący robotnicy zaciągnęli w ostatnich dniach w banku związkowym bardzo znaczną kwotę przeznaczoną na opędzenie wydatków na życie, w czasie w którym zmowa trwać będzie.

— „Daily Telegraph" ogłasza następujący komunikat, nadesłany mu od jednej z najbardziej wpływowej osobistości ze stronnictwa cesarzowej Eugenii: „Stronnictwo cesarskie nie może i nie powinno żadnej przywiązywać wagi do ogłoszeń, manifestów i tym podobnych aktów, nie podpisanych przez nikogo. Książe Napoleon spokrewniony bardzo blisko ze zmarłym cesarzem, przyjął obowiązki, wynikające z tego pokrewieństwa i oświadczył wyraźnie, iż odtąd cesarzewicz jest głową stron-

nictwa cesarskiego i że on tylko jest następcą i sukcesorem zmarłego rodzica. Dla tego nie mogą bezimienne listy umieszczane w dziennikach „Times“ i „Morning Post“ wywołać rozdwojenia w obozie stronnictwa cesarskiego, czego poręką jest charakter i takt polityczny ks Napoleona.“

Paryż. Czytamy w „Köln. Ztg.“ Za przykładem biskupa wersalskiego poszli biskupi miast Vannes i Langres i wystosowali do prezydenta republiki memoryały, w których protestują przeciw zarządzeniom rządu włoskiego, zmierzającym do wywłaszczenie dóbr kościelnych. Można się spodziewać, iż wszyscy biskupi francuscy pospieszą z podobnemi protestami. Dzienniki klerykalne donoszące o tych protestach, piszą w tonie nadzwyczaj wyzywającym. Ośmiela ich do tego postawa i zachowanie ministra spraw wewnętrznych Goularda, który od pewnego czasu dał się zupełnie opanować temu stronnictwu. Deputowani ze stronnictwa republikańskiego, robili już kilka razy uważnym Thiersa na kierunek polityczny ministra spraw wewnętrznych, prezydent republiki uspokajał ich zawsze tem, że byt republiki jest w obec niezgody stronnictw monarchicznych zapewniony, ażeby jednakże nie wywoływać zatargów wewnętrznych musi on jakiś czas jeszcze znosić ministra, którego przekonań politycznych wcale nie podziela. W ubiegłym tygodniu toczyły się przez dwa dni obrady zgromadzenia narodowego przy natłoku publiczności nad sprawozdaniem komisyi dostaw wojskowych o przeniewierstwach w Lyonie, gdzie municypalność była republikańską. Komisya wykazała cały szereg kradzieży i przeniewierstw. Większość zgromadzenia narodowego przeniosła kweatye osobistej nieuczciwości liwerantów na pole polityczne i użyła tej sposobności do potępienia ówczesnych republikańskich usposobień większości mieszkańców lyońskich. Pomimo świetnej mowy deputowanego miasta Lyonu Lacoure, który bronił miasta przed zarzutami sprawozdawcy komisyi, przyjęło zgromadzenie porządek dzienny dep. Parira ganiący rewolucyonistów, którzy w obliczu nieprzyjaciela wywiesili czerwoną chorągiew, i odsyłający sprawozdanie komisyi do ministerstwa sprawiedliwości celem wytoczenia procesu dostawcom.

Dziennik paryski „XIX. Siecle“ podaje następujące szczegóły rozmowy Thiersa z prezydentem komisyi konstytucyjnej, Larcy; „Prezydent republiki oświadczył wprost deputowanemu Larcy, iż wkrótce już będzie się widział spowodowanym zerwać wszelkie stosunki z komisyą konstytucyjną a to powodu, iż, stawia mu ona w kwestyach polityki zagranicznej takie warunki, których on pod żadnym warunkiem przyjąć nie może. W skutek tej rozmowy Thiersa z Larcym zamierza kilku najbardziej wpływowych członków komisyi wybrać podkomitet, który wspólnie z ministrem sprawiedliwości Dufaure wypracował taki projekt ustawy, odnoszącej się do interpelacyi w ogóle, ażeby tenże zupełnie mógł zadowolnić prezydenta republiki i nie dopuścić tem samem, ażeby Thiers odwoływał się w tej sprawie do zgromadzenia narodowego, w którem niezawodnie otrzyma znakomitą większość dla swoich wniosków.

List p. Clement Duvernois zamieszczony w dzienniku „Ordre“, nosi datę 23 stycznia z Londynu. List ten uważany jest niejako za manifest cesarzowej Eugenii i dla tego podajemy z niego niektóre ustępy. Na samym wstępie sześć blizko łamów obejmującego tego pisma, nie szczędzi p. Duvernois jak największych pochwał Napoleonowi III. i rozwodzi się nad tem, co Europa i Francya utraciła przez śmierć byłego cesarza Francuzów. Syn Napoleona III., powiada dalej p. Clement Duvernois, godny wielkiego imienia, który mu ojciec pozostawił w spadku, pełen jest poczucia obowiązku względem swego kraju, a całe jego wychowanie oparte na pamięci wielkich czynów przodków, jest najlepszą gwarancyą przyszłej monarchii we Francyi, w której republikańska forma rządu jest po prostu utopią. Hr. Chambord nie ma żadnych widoków jeżeli fuzya, która jest niemożebną, nie przyjdzie do skutku. O kandydaturze Orleanów ani mowy być nie może, pozostaje więc tylko cesarstwo, a raczej monarchia powinna przyjąć nowego przez Opatrzność danego jej reprezentanta. Nie było to żadnym przypadkiem, że kiedy przez ścięcie Ludwika XVI. detronizowano starą królewską dynastyę, naraz ukazał się jenerał, który przywrócił nazad tron i kościół do dawnych ich praw i tak głębokie w kraju zapuścił korzenie, iż Francya przy każdem niebezpieczeństwie grożącem jej ze strony socyalistów garnęła się chętnie do Napoleonów.

Co się nas tyczy, pisze dalej były minister cesarstwa, którzyśmy pozostali z rządu, co miał i wielkie chwile i wielkie przeszedł nieszczęścia, a dla którego rozpoczyna się i sprawiedliwość historyi, nam pozostały tylko ambicya, prawo i obowiązek. Ambicya nasza skierowaną jest do obrony wszelkiemi legalnemi środkami spadku po tym, któremuśmy służyli, a bronić go będziemy nie przyczyniając tymczasowemu rządowi trudności, pod warunkiem, iż rząd ten uszanuje wolę narodu i zapyta go o nią. Prawo nasze opiera się na tem, iż starać się będziemy, aby wola narodu rozstrzygła pomiędzy rzeczpospolitą a monarchią, pomiędzy księciem, którego my uważamy za prawowitego pretendenta do tronu, a książętami, których drudzy chcieliby mieć królami Francyi. Obowiązkiem naszym jest ustąpić wtedy, gdy świat cały pojmie, gdzie leży zbawienie Francyi, a młody książę obejmie spadek po Napoleonie III. Ustąpimy wtedy gotowi każdej chwili na usługi kraju, atoli tem chętniej oddamy i przyznamy władzę tym, którzy więcej odpowiadają ogólnej woli narodu..

Projekt reorganizacyi armii, wypracowany przez komisyę zawiera zniesienie pułków Żuawów i zamienienie ich na liniowe pułki piechoty. Pułki Żuawów przebywające dotąd w Algierze przeniesione będą do Francyi, a w miejsce ich pośle tam minister wojny stare pułki, które dotąd konsystowały stale we Francyi. — Inżynierowie francuzcy pracują nad projektem połączenia miasta Lille z Belfortem za pomocą małych twierdz, które pobudują się pomiędzy obudwoma temi miastami.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj z uderzeniem godziny 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Zaprowadzenie podatku czynszowego na pokrycie niedoboru w r. 1873 (2a uchwała). 2. Odstąpienie gruntu pod kolei arcyksięcia Albrechta (2a uchwała). Sprawozd. p radny Pajączkowski. 3. Wybór 9. członków do komisyi robót publicznych 4. Wnioski wysłania delegatów do Torunia na obchód 400letniej rocznicy urodzin Kopernika, i w sprawie obesłania wystawy powszechnej w Wiedniu. Sprawozd. p. radny dr. Madejski. 5. Sprawa zaciągnięcia pożyczki.

(Wypadki miejscowe.) Dzisiejszej nocy zgorzał dworek Jana Krzanowskiego pod l. 70 na Bajkach, większą część ruchomości zdołano uratować. Szkoda wynosi około 1000 zł. Pomoc miejskiej straży ogniowej z powodu oddalenia miejsca pożaru od miasta i opóźnionego, zdaje się sygnalizowania ognia z wieży po większej części było już daremną. Ogień wszczął się prawdopodobnie przez nieostrożność własnych domowników. Sledztwo zarządzono.

— C. k. ministerstwo rolnictwa przeznaczyło trzy stypendya po 150 zł. dla słuchaczy kursu browarnictwa, który rozpocznie się w agronomicznym zakładzie naukowym „Francisco-Josephinum“ w Mödling dnia 2 kwietnia 1873 a skończy się 26 lipca 1873.

Warunki przyjęcia na ten kurs, którego programy udziela dyrekcya zakładu „Francisco-Josephinum“ w Mödling, są następujące:

1. wykazanie, że kandydat posiada dobre wykształcenie początkowe;

2. wykazanie, że kandydat miał odpowiednie zatrudnienie w jakimś browarze przynajmniej sześć miesięcy.

Stypendyści nie są uwolnieni od opłaty honoraryum za naukę.

Podania zaopatrzone w potrzebne załączniki wniesione być mają najdalej do 10. marca 1873 do kuratoryi zakładu naukowego „Francisco-Josephinum“ w Mödling.

(Składki.) Redakcya dziennika „Słowo“ zebrała ze składek publicznych na korzyść pogorzelców w Jaryczowie 111 zł. 7 ct. Kwotę tę oddano komitetowi dla niesienia pomocy pogorzelcom.

(Nieszczęsne wypadki.) W Męcinie wielkiej w powiecie gorlickim udusił się dnia 22. stycznia w kopalni nafty wyrobnik Jan Ptaszkiewicz.—W Dulezówce w powiecie pilznieńskim zgorzała 21 stycznia zagroda włościańska. Kolo pogorzeliska znaleziono zwłoki izraelity, który prawdopodobnie podłożył ogień a uciekając w nocy spadł z urwiska w dół i zabił się na miejscu. — Koło Budzanowa w powiecie czortkowskim utopiła się 16. stycznia w Serecie włościanka z Byczkowiec Marya Bałabuch.

(Wykaz zmarłych osób od 21. do 31. Stycznia 1873 w mieście Lwowie.) (Dokończenie.) 33 Marcin Jan l. 34 dyurnista, na gruźlicę płuc. Na ospę: 34 Prekiow Jewdocha l. 30 sługa. 35 Łojewski Karol l. 2 syn stolarza. 36 Bednarczuk Marya l. 1 córka zarobnicy. 37 Heimühl Emilia l. 5 córka churzysty. 38 Górska Helena l. 1½ córka kupca. 39 Bubeluk Karolina l. 2 dziecię woźnego. 40 Tarczali Karolina l. 2 dziecię zarobnicy. 41 Halewicz Helena l. 13 córka obywatela. 42 Kozaczek Marya l. ½ córka maszynisty. 43 Jastrząb Mikołaj l. 24 furman. 44 Bardach Maryem l. 4 dziecię nauczyciela. 45 Ruf Helena l. 1 dziecię woźnego. 46 Mielnicki Józef Adam l. 2/12 dziecię właściciela realności. 47 Grocholska Rozalia l. 3 dziecię zarobnika. 48 Koncewicz Marya l 53 żona stróża, na gruźlicę płuc. 49 Kot Matrona l. 40 uboga, na zapalenie mózgu. 50 Marziak Joanna l. 69 zarobnica, na zapalenie nerek. 51 Cywińska z Horodyńskich Eligia l. 66 właścicielka dóbr, na raka w piersi. 52 Zawałkiewicz Marya l. 60 żona dyurnisty, na zapalenie płuc. 53 Szyjkowski Jan l. 22 były pompier, na suchoty. 54 Wiśniewska Marya l. 62 wdowa po szewcu, na wódną puchliznę. 55 Wereszycki Jan l. 52 czeladnik stolarski, na zapalenie płuc. 56 Zawadzka Karolina l. 28 szwaczka, na zapalenie optawnej. 57 Malicka Marya l. 48 żodna dyurnisty, na gorączkę trawiącą. 58 Żuk Józef l. 56 zarobnik, na gruźlicę płuc. 59 Straka Karol l. 34 kelner, na suchoty. 60 Mandrejowicz Michał l. 21, na gruźlicę. 61 Łysakowski Władysław l. 42 były dyurnista, na suchoty. 62 Milecki Marceli l. 38 zarobnik, na suchoty. 63 Döller Emanuel l. 39 koncypista finansowej dyrekcyi, na gruźlicę płuc. Na ospę: 64 Menkes Mariem Sprinze ł. 0/12 dziecię streńczyciela. 65 Zajączkowski Piotr l 12 syn urzędnika. 66 Rzepielski Antoni l 7 dziecię, 67 Bachsits Jan l. 4 syn wdowej po feldweblu. 68 Kulczycki Jakób l 50 emerytowany c. k. nadradca skrbu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Stan w obiegu będących asygnat kasowych Banku lwowskiego wynosił z dniem 31. stycznia br. 150500 zł. w. a.

Z dniem 31. stycznia 1873 pozostało w obiegu asygnat kasowych Banku krajowego galicyjskiego zł. 273300.

(Ogłoszenie.) Walne zgromadzenie VI. Rady ogólnej odbędzie się dnia 7. i następnych lutego br.

Pierwsze posiedzenie dnia 7. lutego o godzinie 11. z rana w wielkiej sali ratuszowej.

Z Komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic.

Lwów, dnia 5. lutego 1873.

Ceny targowe z miesiąca stycznia z II. połowy 1873.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Zbaraż zr.	c.	Zaleszczyki zr.	c.	Janów zr.	c.	Gródek zr.	c.	Trembowla zr.	c.
	wałutą austryacką									
Mec pszenicy	4	25	5	—	6	—	5	10	4	80
„ żyta	3	15	4	—	3	55	3	80	4	—
„ jęczmienia	2	25	2	25	2	88	2	90	2	—
„ owsa	1	40	1	35	1	80	1	80	1	50
„ grochu	3	50	5	50	—	—	4	20	—	—
„ hreczki	2	25	—	—	—	—	3	6	2	30
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	80	1	—	—	—	1	80	—	—
Cetnar siana	2	—	1	80	—	—	1	16	—	—
Sąg drzewa twardego	10	—	—	—	8	50	12	—	—	—
„ „ miękkiego	9	—	—	—	7	20	9	50	—	—
Funt mięsa wołowego	—	20		16	—	16	—	20	—	19
Miara wina	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—
„ piwa		20	—	—	—	24	—	20	—	30
Robotnik z wiktem	—	—	—	—				—	—	25
„ bez wiktu		—		—	—	—	—	50	—	60

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Petersburg 5. lutego. „Journal de St. Petersbourg donosi: Przed trzema laty rozpoczęte układy między Rosyą a Anglią względem oznaczenia stałego granic w Azyi środkowej i względem obustronnego zachowania się, ukończonemi zostały i przywiodły do zupełnie zadawalniającej zgodności. Polityka rosyjska w Azyi środkowej jak i w Europie, zmierza jedynie do utrzymania i zabezpieczenia pokoju, jak własny interes Rosyi tego wymaga.

Bern 4. lutego. Nuncyusz wręczył radzie związkowej okólnik papiezki z dnia 16. stycznia, który ze względu na ciężkie położenie sprawy katolików w kantonie genewskim, powierza biskupowi Mermildowi zarząd kościelny i juryzdykcyę jego, jako wikaremu apostolskiemu z prawami zwyczajnego biskupa kraju.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	11	m. 28	wieczór.
„ „ „	o „	5	„ 5	rano.
„ „ „	o „	5	„ 5	po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowicz	o „	12	„ 15	w połud,
„ „ „	o „	11	„ —	wieczór.
„ „ „	o „	6	„ 17	rano.
„ „ do Brod. i Złoc	o „	6	„ 27	rano.
„ „ „	o „	12	„ —	w połud.
„ „ „	o „	10	„ —	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	5	m. 57	rano.
„ „ „	o „	9	„ 45	wieczór.
„ „ „	o „	10	„ 50	rano.
„ z Czerniowiec „	o „	3	„ 58	rano.
„ „ „	o „	3	„ 45	po połud.
„ „ „	o „	11	„ 8	wieczór.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	10	„ 58	wieczór.
„ „ „	o „	4	„ 18	rano.
„ „ „	o „	4	„ 3	po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	11	m. 32	w nocy.
„ „ „ „	o „	12	„ 26	w połud.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. lutego.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Baworowski W., z Strussowa. — Br. Jożika S., z Siedmiogrodu. — Osiecimski H., z Tuligłowy. — Podoski H., z Ptaszkowa. — Podlewski J., z Wybranówki. — Zaklika J., z Hawłowic.

Hotel angielski: Pp. Korytko S., z Suchodoła.

Hotel europejski: Pp. Hr. Olizar W., z Kniaża — Kossowicz W., Gdyczyna.

Hotel Kuhna: Pp. Parzelski M., z Mikołajowa. — Płocki E., z Jawcza.

Hotel krakowski: Pp. Hr. Mesiński M., z Rosyi. — Lewandowski T., z Trepcza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. lutego.

Pp. Hr. Cichowski J., do Rosyi. — Hr. Lanckoroński T., do Wiednia. — Dobrowolski A., do Przybyłowa. — Mysłowski A., do Koropca. — Mierziński W., do Baryłowa. — Morawski R., do Kowalówki. — Oleksiński M., do Sokala. — Ponent J., do Uścia. — Tuczyński K., do Koryk. — Ubysz A., do Przemyśla. — Wybranowski A., do Jurkowic.

Dnia 5go lutego 1873 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujących pięć liczb:

26 48 56 37 67

Następne ciągnienia przypadają w dniu 19. lutego i 5 marca 1873 r.

Odpowiedzialny redaktor. **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 5. lutego. Południowy				
Ak gal. kol żel.K.L. a diwd.	— —	— —	231 —	232 50
„ kol. lwow.-czern.Jassy	— —	— —	150 —	152 —
„ ank hipot. galic. po 200	— —	— —	— —	— —
„ l. z wpłatą 30% ex diwid.	— —	— —	233 -	234 50
zł. papiery czerl. po 200				
„ zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	87 —
List zast. Tow. kred. gal.				
„ 5% w. a.	— —	— —	78 50	79 25
„ Tow. kr. gal. 4% w a	— —	— —	71 75	72 50
Banku hip. gal.	— —	— —	88 20	89 —
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	94 —	95 —
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	76 75	77 50
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II.	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 6	5 12
„ cesarski	— —	— —	5 8	5 14
Napoleondor	— —	— —	8 63	8 70
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	8 80	8 95
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 65	1 73
„ papierowy	— —	— —	1 48¼	1 49¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 62¼	1 63½
Srebro	— —	— —	107 25	108 25

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. lutego 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	73.15	73.30
od kwietnia do października po 5%	73.15	73.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	71.90
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	71.90
Medaliki po 4½%	—.—	108.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	308.—	309.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	308.—	309.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	95.50	96.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103 75	104.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	123.—	124.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	149.—	149.50
Renty Como po 42 lir. austr.	26.—	—.—

B. Krajów koronnych

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	—.—	95.—
Bukowiny	74.76	75.25
Galicyi	76.75	77.25
Niższej Austryi	94.50	95.—
Siedmiogrodu	77.25	77.7
Węgier	79.25	79 50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	301.50	302.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	334.50	335.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1175.—	—.—
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	961.—	962.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	655. –	654.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	250.—	250.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2200	2210
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	231.—	231.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	150.50	151.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	333.50	334.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	197.25	197.75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	100.	100.20
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	.—	—.—
„ „ „ po 5%	—.—	80.50
Gal. banku hyp. po 6%	89.—	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	94.—	95.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.90	91.20
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	86.50	87.—
„ „ „ (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.50	88.50
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	38.—
(za 100 zr.)		
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.—	97.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.50	186.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.50	97.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.50	29.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.75	27.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.26	24.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.25	23.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.—	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	91.90	92.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	92 10	92.20
Hamburg za 100 M. B.	80.20	80.30
Londyn za 10 ft. szt.	109.—	109.15
Paryż za 100 fr.	42.65	42 75

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.12	5.14
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.66⁵	8.67⁵
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.75	108.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	68	70
„ „ w srebrze	72	75
Losy z 1860 roku	103	75
Akcye banku wiedeńskiego	967	—
„ „ kredytowego	335	—
Londyn 10 funtów szterlingów	109	—
Srebro	107	85
Napoleondor	8	68
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(325 3—3) **Edykt.**

L. 2187. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Michał i Wiktorya Begińscy, właściciele realności pod L. 482/4 we Lwowie przeciw małżonkom Wojciechowi i Justynie Krausz z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci przeciw ich z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom o extabulacyę ze stanu biernego realności pod L 482/4 intabulowanego dom. 17 p 273 n. 1 on. prawa zgasłago dożywocia Reginy Begińskiej z zastrzeżeniem prawa własności Piotra Begińskiego wraz z zabezpieczoną na tem prawie wedle księgi oblig. Instr. 23 p. 147 n. 63 na rzecz małżonków Wojciecha i Justyny Krausz sumy 117 złp. pod dniem 12. stycznia 1873 do l. 2187 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego wyznaczony został do ustnej rozprawy termin na dzień 18. lutego 1873 o godzinie 10tej przed południem, na którym strony pod zagrożeniem skutków w §. 25. ust sąd. stawić się i przepis §. 23. ust. sąd. zachować mają.

Ponieważ pozwani małżonkowie Wojciech i Justyna Krausz co do życia i miejsca pobytu, a w razie ich śmierci, ich spadkobiercy z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu są niewiadomi, c. k. sąd krajowy do zastępywania ich na ich koszta i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Popiela z zastępstwem p. adwokata Dr. Semilskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zawiadamia sąd wyż wspomnionych pozwanych o tem z zawezwaniem, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów. dnia 18. stycznia 1873.

(265 3—3) **Edykt.**

L. 69741. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni spadkobiercom po Kasprze Sachner, iż Aleksander hr. Fredro przeciw masie po Kasprze Sachner o wykreślenie sumy 128 złr. 13 kr. a. w. na realności pod L. 463¼ we Lwowie dom. 26 pag. 457 n. 11 on. dla masy Sachnera intabulowanej pod dniem 30. grudnia 1872 do l. 69741 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy na dzień 17. lutego 1873 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu wyż wymienionych spadkobierców wiadome nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Dziubińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków używali, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 31. grudnia 1872.

(308 3—3) **Edict.**

Nr. 4950. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Wojniłów wird bekannt gegeben, daß Wigdor Rothfeld und Osias Schwalb hiergerichts die Klage de pr. 19. Februar 1872 Z. 681 wider Feibisch Spiegel, Dawid Goldwerger und Abraham Leib Buchholz, wegen Uibergabe von 92 Korez Kokuruz, oder Zahlung von 8 fl. pr, Korez angestrengt haben, über welche Klage die Tagfahrt zu mündlichen Verhandlung neuerdings auf den 13. Februar 1873 um 9. Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Zweitbelangten Dawid Goldwerger dem Gerichte unbekannt ist, so wird für denselben Samuel Altvater aus Wojniłów zum Curator bestellt, und hievon der Abwesende zur Wahrung seiner Rechte mittelst gegenwärtigen Ediktes verständigt.

Wojniłów, am 24. December 1872,

(264) **Edikt.**

Nr. 1139. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht daß die Firma Salamon Thom für den Betrieb des Produktenhandels, des Kommissions- und Inkasso-Geschäftes am 7 Jänner 1873 in dem Handelsregister gelöscht wurde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 15. Jänner 1873.

(267 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 25991. C. k. sąd krajowy podaje do powszechnej wiadomości iż celem zniesienia wspólnej własności realności pod l. 79 Dz. VI. 276/277/278/279 gm. VIII. położonej w Krakowie przy ulicy Starowiślnej i polnej składającej się z dwóch kamienic jednopiątrowych murowanych z jednego domu murowanego parterowego z kamienicy niewykończonej wyciągniętej po pierwsze piętro i z obszernego ogrodu zwanego: „Tenczyńskim“ a należący do spadkobierców Antoniny 1 voto Walterowej, 2 Launerowej, odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie publiczna sprzedaż przez licytacyę, tejże realności dnia 28. lutego 1873 a w razie gdyby realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie została, także dnia 28. marca 1873 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa w ilości złr, 67165 kr. 75 w, a. poniżej której to ceny rzeczona realność na żadnym z owych dwóch terminów sprzedaną nie będzie.

Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć komisyi licytacyjnej jako wadynm 10% ceny wywołania to jest 6716 zł. w. a. w gotówce lub listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego albo galicyjskiego Banku hipotecznego albo nareście w obligacych indemnizacyjnych według kursu tych effektów w Gazecie „Czas“ „w rybryce“ „płacą“ na dniu licytacyi notowanego.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież wykaz hipoteczny i akt oszacowania realności będącej przedmiotem sprzedaży mogą być przejrzane w registraturze c. k. sądu krajowego.

Kraków. dnia 31, grudnia 1872.

(268 1—3) **Edykt.**

Nro. 9395. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Piotra Pytlika przeciw Hubertowi i Tekli Plassom sumy 1495 zł. a w. wraz z procentami po 6 od sta od dnia 9. grudnia 1869. bieżącemi, tudzież przyznanemi już kosztami sporu w kwotach 9 zł. 58 ct. i 13 zł. 72 ct. a. w. jako też obecnie przyznającemi się kosztami egzekucyjnemi w ilości 12 zł. 86 ct a. w. dozwala się po uskutecznionej ut. Dom. 495 pag 3 num. 13 on. i Instrm. 1166 pag. 272. n. 1 on. egzekucyjnej intabulacyi na egzekucyjną licytacyę summy 5700 zł. a. w. wraz z prowizyą wedle Dom. 495. pag 3. num. 13 on. w stanie biernym folwarku Dąbra czyli Dąbrowa w obwodzie Rzeszowskim położonego, na rzecz egzekwowanych Huberta i Tekli Plassów zaintabulowanej pod następującemi warunkami.

1. Do przedsięwzięcia tej licytacyi w gmachu tutejszego Sądu odbyć się mającej, wyznacza się trzy termina mianowicie na dzień 13. lutego, 27 lutego i 13 Marca 1873, każdą razą o godzinie 10tej przed południem.

2. Za cenę wywołania ustanawia się kwota 5700 zł. a. w. jako równowartość sumy przedmiotem niniejszej egzekucyi będącej w stanie biernym folwarku Dąbra, czyli Dąbrowa zaintabulowanej, z tem nadmienieniem, że ta suma na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na trzeciem zaś terminie i poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadjum kwotę 570 zł. a. w. w gotówce lub też papierach publicznych wartość pieniędzy mających po kursie w „Gazecie Lwowskiej“ na dniu poprzedzającym licytacyę notowanym.

Po ukończonej licytacyi wadjum najwięcej ofiarującego zatrzymane i do depozytu sądowego oddane, a jeżeli w gotówce złożone było w swym czasie do ceny kupna doliczone, innym zaś licytantom po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

4. Nabywca tej sumy obowiązanym będzie w przeciągu 30 dni po prawomocności uchwały akt licytacyjny do wiadomości Sądu przyjmującej całą cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, w którą złożone w gotówce wadjum wliczone zostanie.

5. Po złożeniu całej ceny kupna zostanie na żądanie nabywcy temuż dekret własności nabytej sumy na własny koszt zaintabulowany, przyczem wszystkie długi hipoteczne na sprzedanej tej sumie ciążące wykreślone i na cenę kupna przeniesione zostaną.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny może ktokolwiek przejrzeć w registraturze sądowej lub przy terminach sprzedaży.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony do rąk własnych, c. k Prokuratoryą Skarbową we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie, p. Cesława Wol skiego, tudzież wierzycieli, którzyby po 17. Października 1872. prawo hipoteki na tej sprzedać się mającej sumie uzyskali, lub którymby uchwała o rozpisaniu licytacyi z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną nie została przez ustanowionego kuratora p. adwokata dr. Reinesa z substytucyą p. adwokata dr. Kostheima.

Rzeszów dnia 5. Grudnia 1872.

(269 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 842. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem Pinkasa Chanelesa, z miejsca pobytu niewiadomego, że Szaja Wolf Ringel przeciw temuż w dniu 13. czerwca 1872 do l. 10654 nakaz płatniczy sumy wekslowej 629 złr. 48 kr. w. a. uzyskał, tudzież że dla obrony praw pozwanego p. adw. kraj. Dr. Stanisław Tokarz z substytucyą p. adw. Dr. Samuela Reinera kuratorem zamianowany został.

Z Rady c k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. stycznia 1873.

(270 1—3) **E d y k t.**

Nro. 4301. C. k. Sąd powiatowy w Dukli, uwiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Paula Eignera, a w razie śmierci, tegoż z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, iż dnia 22. października 1872 do l. 4301, Karol Horak przeciw nim o ekstabulacyę ciężącego na realności nr. 156 i top. nr. 2, 5, 7/2, 6, 8, w Dukli, tom III. pag. 49, nr. 9 on, tudzież tom III pag. 49, nr. 10 on., dla sumy 345 złr. z p. n. prawa zastawu w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym pozew wniósł; wskutek czego do rozprawy termin na dzień 24. marca 1873. o godz. 10. przedpołudniem, wyznaczony, a dla pozwanych kurator w osobie Floryana Minkusiewicza z zastępstwem Aleksandra Obłazy w Dukli ustanowiony został.

Wzywa się zatem pozwanych, iżby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę wcześnie udzielili, gdyż skutki z zaniedbania wyniknąć mogące, sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Dukla dnia 25. listopada 1872

(272 1—3) **E d y k t.**

L. 5286. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie kapitału wykupna w resztującej kwocie 4 złr. w. a., renty bieżącej do końca września 1870 w kwocie 2 złr. 64½ kr. w. a., dalszej renty od powyższego kapitału wykupna bieżącej, począwszy od 1. października 1870 do końca kwartału, w którym spłata nastąpi wraz ze wszystkiemi przynależytościami przez c. k. urząd podatkowy w Kossowie w chwili zapłacenia liczebnie oznaczyć się mającemi, kosztów egzekucyi w kwocie 2 złr. 64 kr., kosztów komisyi w kwocie 1 złr. 40 kr., dalszych kosztów egzekucyi w kwocie 4 złr. 37 kr., nakoniec kosztów teraźniejszego podania w kwocie 5 złr. 10 kr. w. a. publiczna sprzedaż realności już zastawnie opisanej i oszacowanej, pod l. k. 389 w Pistyniu położonej, do nieobjętej masy po ś. p. Gerszonie Zeichner należącej, na rzecz funduszu indemnizacyjnego na dniu 26. lutego, 27. marca i na dniu 24go kwietnia 1873 przedsięwziętą będzie z tem, że realność powyższa w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 150 złr. lub wyżej tej ceny, na trzecim terminie zaś nawet niżej tej ceny sprzedaną będzie.

Każden chęć kupna mający winien 10% ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złosyć. — Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Względem zaległych podatków i innych ciężarów odeseła się chęć kupna mających do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów, dnia 12. stycznia 1873.

(277 1—3) **E d y k t.**

Nro. 64459. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, mianuje celem doręczenia nakazu zapłaty na prośbę Józefa Stückera o zapłacenie restującej sumy wekslowej 132 złr. w. a. z p. n., z wekslu z daty Lwów 21. maja 1871. na 176 złr. w. a., opiewającego na dniu 10. lipca 1872. l. 37551 wydanego, z miejsca pobytu niewiadomej pozwanej Rosy Juwelisowej, adw. dra Jekelesa z zastępstwem adw. dra Freudenberga kuratorem.

O czem się z miejsca pobytu niewiadomą Różę Juwelisowę niniejszem z tem zawiadamia, iż taż ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sąd tutejszy zawiadomić może.

Lwów dnia 11. grudnia 1872 r.

(335 1—3) **K o n k u r s.**

Nr. 22. V. P. W obrębie c. k. gal. Dyrekcyi poczt są cztery miejsca oficyałów pocztowych z roczną płacą 700 złr, i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 złr. do obsadzenia.

Ubiegający się o te posady, mają swe podania z dołączeniem potrzebnych dokumentów w przeciągu czterech tygodni w przepisanej drodze wnieść do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 2. lutego 1873.

C o n c u r s.

Nr. 22. V, P. Im Bereiche der galizischen k. k. Postdirection sind Vier Post-Offizialenstellen mit dem Gehalte jährlicher 700 fl., und der Verpflichtung zum Erlage der Caution von 600 zu besetzen.

Die Bewerber um diese Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Lemberg, am 2. Februar 1873.

(344 1—3) **E d y k t.**

L. 68151. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że o zmazanie i wykreślenie ze stanu biernego realności pod L. 359 4/4 we Lwowie ciążących, tamże ut lib. dom 52 p. 267 n. 7 on. praw. Samuel Gall i Franciszek Szczudłowski przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Janowi Hornungowi i Annie Hornungowej, jako też ich możliwym spadkobiercom pod dniem 20 grudnia 1872 do l. 68151 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. lutego 1873 godz. 10. zrana wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pozwanych Jana Hornunga i Anny Hornungowej i tychże możliwych spadkobierców nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adw. Dr. Sermaka z zastępstwem przez p. adw. Dr. Skałkowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 17. stycznia 1873.

E d i k t.

Nr. 68151. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Samuel Gall und Franz Szczudłowski gegen die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Hornung und Anna Hornung und deren etwaige Erben pto. Löschung und Extabulirung drr D. 52 pag. 267 n. 7 on. haftenden Rechte aus dem Lastenstande der Realität Nr. 359 4/4 bei diesem k. k. Landesgerichte unterm 20. Dezember 1872 z. Zl. 68151 eine Klage angestrengt haben, über welche eine Tagsatzung zum mündlichen Verfahren auf den 18. Februar 1873 10 Uhr Vormittags bestimmt worden ist.

Da nun der Wohnort der Belangten Johann Hornung, Anna Hornung und deren etwaige Erben unbekannt ist, so ist für dieselben auf ihre Gefahr und Kosten der hiesige Hr. Landesadvocat Dr. Sermak mit Substituirung des hiesigen Hr. Landesadvocaten Dr. Skałkowski zum Curator bestellt worden, mit welchem auch die obenerwähnte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung wird durchgeführt werden.

Mit diesem Edicte werden hiemit die Belangten aufgefordert, in der entsprechenden Zeit entweder persönlich zu erscheinen, oder die nöthigen Behelfe dem bestellten Curator zu ertheilen, oder auch einen anderen Vertretter zu wählen und diesen dem Gerichte bekannt zu machen, überhaupt die zweckmäßigen Vertheidigungsmittel anzuwenden, widrigens die durch Versäumung hervorgerufenen Nachtheile sie sich selbst werden zuzuschreiben müssen.

Lemberg, am 17. Jänner 1873.

(345 1—3) **E d y k t.**

Nr. 68152. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Samuel Gall i Franciszek Szczudłowski przeciw niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mateuszowi Alderowi i tegoż możliwym spadkobiercom o wykreślenie i wyextabulowanie z stanu biernego realności pod l. 359 4/4 praw tamże ut. Lib. D. 52 p. 389 n. 13 on. ciężących pod dniem 20. grudnia 1872 do l. 68152 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. lutego 1873 godz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu, pozwanego Mateusza Adlera i tegoż możliwych spadkobierców jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże i na ich koszt i szkodę tut. adw. Dr. Sermaka z zastępstwem przez p. adw. Dra. Skałkowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, ażeby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali, i sądowi oznajmili ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 17 stycznia 1873.

E d i k t.

Nr 68152. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird mit diesem Edikte bekannt gemacht, daß Samuel Gall und Franz Szczudłowski gegen d.n dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Mathias Alder und dessen etweige Erben auf Löschung und Extabulirung der dom, 52 pag 389 n. 13 on. haftenden Recht aus dem Lastenstande der Realität Nr. 359 4/4 bei diesem k. k. Landesgerichte unterm 20. Dezember 1872 z. Zahl 68152 eine Klage angestrengt haben, üb.r welche eine Tagsatzung zum mündlichen Verfahren auf den 18ten Februar 1873 zehn Uhr Vormittags bestimmt worden ist.

Da nun der Wohnort des Belangten Mathias Alder und seiner etwaigen Erben unbekannt ist, so ist für dieselben auf ihre Gefahr und Kosten der hiesige Landesadvocat Dr. Sermak mit Substituirung des hiesigen Landesadvocaten Dr. Skałkowski zum Curator bestellt worden, mit welchem auch die obenerwähnte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung wird durchgeführt werden.

Mit diesem Edicte werden hiemit die Belangten aufgefordert, in der entsprechenden Zeit entweder persönlich zu erscheinen oder die nöthigen Behelfe dem bestellten Curator zu ertheilen oder auch einen anderen Verteter zu wählen überhaupt die zweckmäßigen Vertheidigungsmittel anzuwenden, hervorgerufenen Nachtheile sie sich selbst werden zuschreiben müssen.

Lemberg, den 17. Jänner 1873.

(349 1—3) **E d i k t.**

Nr. 622. Vom k. k Bezirksgerichte Biała wird den dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Moritz, Julie, Emanuel, Ignatz, Lotti, Marie und Jozef Freiberger hiemit bekannt gegeben, daß die Eheleute Wilhelm und Karoline Zipser sub praes. 28 Jänner 1873 Z. 622 wieder sie die Klage wegen Löschung der zu ihren Gunsten im Lastenstande der Realitäten sub Nr C. 8 a. 13 n und 249 a. 14 n. in Lipnik aushaftenden Satzpost pr. 137 fl. 40 kr. 21/60 angestrengt haben zum Curator für sie Hr. Adw. Dr. Eisenberg auch ihre Gefahr und Kosten bestellt u. zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auch den 18 Februar 1873 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Die Belangten werden demnach erinnert dem Curator ihre Behelfe noch rechtzeitig mitzutheilen oder bei der Tagfahrt persönlich oder durch einen andern Vertreter zu erscheinen, als sonst die Folgen aus dieser Versäumniss sie sich selbst zuschreiben müßten.

Biała, am 29 Jänner 1873.

(351 1—3) **E d y k t.**

L. 5665 C. k. sąd powiatowy w Żywcu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pana Israela Israeli ze sumą 525 złr. z p. n wywalczoną od Józefa Kucharskiego w Żywcu dozwoloną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. 56 w Żywcu położonej, Józefowi Kucharskiemu należącej, składającej się z domu drewnianego pod Nr. 56 w wartości 550 złr, trzech niwek w wartości 115 złr. i trzech zagonów w wartości 40 złr. Przymusowa licytacya odbędzie się w zabudowaniu c. k. sądu w Żywcu przy trzech terminach, a mianowicie: dnia 13. lutego 1873, 13. marca 1873 i 31. marca 1873, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie.

Wyciąg tabularny, protokół oszacowania gruntu i warunki licytacyjne przejrzane być mogą w registraturze sądu tutejszego.

Żywiec, dnia 23. grudnia 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.